

den 10de Marts, inden det blev oversat paa Dansk. Jeg vil derved bemærke, at Oversættelsen var et Arbejde af kun faa Timer. Hvorvidt det fremdeles behøvede at være til den 26de Marts, inden Sagen fra hans Hænder blev expederet til de andre Autoriteter, det vil jeg lade Enhver bedømme. Jeg troer, at man med Hensyn til det Slags Sager, naar man forøvrigt finder dem rigtige, skal gribe til; man behøver ikke at handle „fremfusende“, det bør ingen Regjering gjøre; men der er stor Forskel paa at handle med Fremfusenhed og med utidig Langsomhed. Den ærede Minister mener, at jeg gaaer med Damp; ja, Dampkraften er meget nyttig; den ærede Minister anvender ogsaa Damp, han anvender endogfaa ved visse Leiligheder Høitryk! Den ærede Finansminister kan slet ikke lide, at jeg omtaler, hvad der er skeet den 19de April, som det, der har forhindret denne Sag til at komme til en Afslutning; men den ærede Minister har Uret, naar han siger, at, naar jeg taler herom, saa er det en Sagen uvedkommende Ting. Det, der den Dag påsferede, vedkommer os Alle; vi føle alt for stærkt Følgerne af dette Skridt, og — da nu den ærede Finansminister forleden paaberaabte sig konstitutionel Handlemaade — saa vil jeg minde ham om, at man i andre konstitutionelle Lande næsten aldrig har opløst nogen Rigsdag, førend tilbagestaaende høist vigtige Sager vare bragte til Ende; jeg behøver kun at minde ham om, hvad der for et Aarsiden skete i England, at Regjeringen nemlig i Marts led et saadant Nederlag, at den ikke kunde bestaae længere, men at den alligevel sagde: vi ville have Finanssagen og de øvrige vigtige Sager tilendebragte først, og derpaa opløse vi.

Om man lader Loven nu gaae ud eller

ikke, kan, som sagt, formodentlig være ligegyldigt; men jeg har med Fornøielse hørt, at det ærede Medlem fra Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) med al sin Vægt her dog ikke vil modsætte sig, at den bliver sat igjennem; Muligheden af, at den kan blive brugt, kunne vi dog ikke benegte.

Finansministeren: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Den ærede Finansminister skal strax faae Ordet.

Det har flere Gange været Tilfældet, at der fra Tilhørerpladsen i de foregaaende Dage er blevet hysset, og jeg hørte udtryffeligt idag, at der fra Tilhørerpladsen, jeg troer fra Journalisternes Referenter, blev raabt: Bravo! (Flere Stemmer: Ja!) Hvis det nogenstunde skeer igjen, maa jeg paaberaabe mig Forretningsregulativet og lade Tilhørerne snerne.

Den ærede Finansminister har Ordet.

Finansministeren: Det er meget sjældent, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Hage) og jeg ere enige. Jeg griber derfor med Glæde Leiligheden til at erklære mig enig i en af ham fremsført Sætning, nemlig naar han forskffer mig, at Tid er Penge. Jeg behøver imidlertid ikke at lægge mig dette paa Hjerte; thi det ligger mig og har altid ligget mig saa varmt paa Hjerte som Noget; men jeg lægger mig det ogsaa paa Hjerte i den her omhandlede Sag og skal vide at gjøre det, naar der bliver Spørgsmaal om at anvende denne Lov. Unyttige Ord ere ogsaa Tidsspilde, og det var derfor godt, om man saavel i denne Sag, som i alle andre Sager vilde søge at undgaae unyttige Ord; maaskee den ærede Rigsdagsmand til Gjengjæld for det Meget, han har lagt mig paa Hjerte, vil lægge sig det paa Hjerte.